

समासान्त - 2

न संख्यादेः समाहारः । समाहारः वर्तमान-
स्य संख्यादेरद्वादेशी न स्यात् ।
संख्यादेः 'इति' स्पष्टार्थम् । इयोरद्वाः समाहारो
इयम् । अहः

उत्तमैकायां च । आभ्यामद्वादेशी
न । उत्तमशब्दोऽन्त्यार्थः पुण्यशब्दाह । पुण्यैका-
याम् । इत्येव सूत्रमित्तमुच्यते । पुण्याहम् ।
सुदिनाहम् । सुदिनशब्दः प्रशस्तवाची । एकाहः ।
(उत्तमशब्दोऽन्त्यार्थोऽपि संशयार्थम् इत्येव)
संख्याताहः

अश्वारणामामुरसः । त्वस्मात् ।
अश्वानामुर इव अश्वारणम् । मुरणोऽश्व इत्यर्थः
अश्वारणामुरससं जाति संज्ञाभिः ।
त्वस्माज्जाता संज्ञायां च । उपानसम् (अमृतान्त्र-
अमृताश्मः, कालपसम्, मण्डुकसंरसम् इति
जातिः । महानसम्, पिण्डाश्मः, लोहितानसम्,
जलसंरसम् इति संज्ञा ।

ग्रामकौटायां च ग्राम-
नम्नाः । ग्रामस्य तत्रा ग्रामतत्राः । साधारण
इत्यर्थः । कुत्रां त्रकः कौटः, स्वतन्त्रः ।
स चासौ तत्रा च कौटतत्राः । अतः
शुनः । अतिष्ठा कराहः । अतिष्ठी सेवा ।

उपमानादप्राणिषु । अप्राणिविषय
कौपमान वाचिनः शुनल्लसत् । आकर्षः
शैवाकर्षश्चः । अप्राणिषु किम् - वानरः श्वेक
वानरश्चा ।